

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Serisori nefrancați nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
MSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele birouri de anșurări:
în Viena: H. Duker, Heinrich
Schickel, Rudolf Mosse, A. Oppé-
nachfolger; Aston Oppé; J.
Duncker. În Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Havas, Suo-
scrisoare de România; în Ham-
burg: Karoisi & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o scriu
armonioasă pe o coloană 3 or. și
100. timbru pentru o publi-
citate. Publicări înalte deose-
bită și învoială.
Reclame pe pagină a 3-a o
costă 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” ieșe în mă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, piața mare.
Tergul Inului Nr. 30 și etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. z.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tule cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 214.

Brașov, Sâmbătă 28 Septembrie (10 Octombrie)

1896.

Alegerile dietale și noi.

Înainte cu vre-o două săptămâni, vorbind de eventuala dizolvare a camerei ungare, am spus, că aceștia pe noi Români ne împertă, după cum stau ađi lucrurile, numai în-țr-atâta, întru cât cu ocazia nouelor alegeri dietale se ivesce necesitatea, de-a ne afirma din nou poziția noastră de drept.

Acăsta ni-se pare un lucru ne-în-țoșos, care nici nu mai admite discuțiune. Trebuie să ne afirmăm la toate ocaziunile și în or-ice împre-țurări.

Întrebarea pöte fi numai că, — în situațiunea cu totul abnormală și strimțorată, ce s'a creat națiunei noastre de forța publică — până unde merge posibilitatea de-a ne pute afirma și care pöte fi modalitatea cea mai bună și potrivită, ținând cont mereu de poziția excepțională, ba chiar înafără de cadrul legilor, în care ne-a împins brutalitatea nenorocitei politice de desnaționalizare?

Cu aceste întrebări, confrății noștri dela „Tribuna” și dela „Dreptatea” se ocupă în numerii cei mai noi ai numitelor țiare. Într'un punct ambii confrăți convin pe deplin, și acesta este punctul principal, care se resumă în cuvintele: până când nu ne va fi posibil să ținem o conferență națională întrunită pe baza vechei noastre organizațiuni, până atunci este pentru noi valabilă direcțiunea, ce ni-au dat-o conferențele anterioare și care, față cu alegerile dietale, ne impune rezistența pasivă.

În privința modalității de procedere în fața actualelor alegeri generale dietale, „Dreptatea” este de părere, să nu ținem nici un fel de întruniri electorale, după ce conferența delegaților alegătorilor români guvernul nu o mai lasă să se întrunescă. Este destul, țice numita fôia,

dacă prin organele noastre de publicitate se va constata, că în urma situațiunei, ce ni-s'a creat în mod ilegal din partea guvernului, suntem legați și de mâni și de picioare, și că partid național nu ne este dată posibilitatea de-a ne folosi de libertatea constituțională-electorală.

„Tribuna” la rëndul ei evită de a se pronunța asupra punctului privitor la eventuale întruniri electorale înafără de conferența delegaților, țice apoi, că nu putem fi absolut indiferenți față cu alegerile și că pasivitatea trebuie să o executăm. Cu alte cuvinte, să-o mântinem prin activitate cât mai estinsă, căci altfel am ușura numai isbenda guvernului cu mamelucii săi în cercurile românesce.

În articolul de ađi săptămână al fôiei noastre am atras și noi atențiunea asupra împrețurării, că de astă-dată mai mult ca or-ice și când se vor încerca cei dela putere, de-a seduce alegătorii noștri prin intrigă și ispite, presiuni și corupțiuni de tot felul, ne mai vorbind de torța brutală, și a-i înștrăina astfel dela solidaritatea națională. Am spus atunci, că suntem cu toții dator-ii a veghia, ca unelțirile acestea miserabile să nu isbutescă.

În ce privește baza, pe care am stat până acuma și trebuie să stăm și în viitor, cu deosebire dela conferența din 1881 încöce, e clar și învederat pentru or-ice Român de bun simț, că nici discuțiune nu pöte fi, ca să-o părăsim or-ice nu, din considerațiuni de oportunitate față cu volnicile șovinismului domnitor.

Confrății noștri au deci totă dreptatea când stăruie pentru susținerea organizațiunei noastre de partid. Unde am și ajunge, dacă am începe acum să facem, ca conlocuitorii noștri sași, concesiunii șovinismului maghiar?

Alta este întrebarea, cum să ne putem afirma, în fața alegerilor ge-

nerale dietale cu toate măsurile ilegale și volnice luate de guvern în contra organizațiunei noastre de partid?

Relativ la acăsta se pronunță numai „Dreptatea”, precum vedurăm mai sus.

Nu voim să intrăm ađi în discușiunea părerilor emise de confrătele nostru dela Timișoara cu privire la modalitatea afirmării pozițiunei noastre de drept. Nu voim, pentru-că suntem de părere, că o asemenea discușiune, trei săptămâni înainte de a se ține alegerile dietale, nu pöte ajuta întru nimic scopului ce-l urmărim: de a ne grupa toți Români asupra ști stăgului național.

Ceea ce trebuie să dorim și pentru ce trebuie să stăruim astăđi este, ca să ne avem în vedere, decât necesitatea, de-a ne afirma cu toții, solidar și unanim, în modul cel mai potrivit, cu totă demnitătea și serioșitatea, ce ni-o impune greua luptă sub stindardul limbei și al naționalității române.

Stăgurile române la Orșova și stăgurile unguresce la Bucuresci. A fost mare dispută săptămâna trecută între foile bucurescene despre acăea, dacă la Orșova a fost reprezentat în decorațiuni festive de acolo drapelul României cum a fost reprezentate stăgurile unguresce la împodobirea orașului Bucuresci pentru primirea monarhului nostru.

Cea mai autentică deslușire au dat-o în privința acăsta înșși d-nii miniștri-președinți Banffy și D. Sturdza. Din declarațiunile acestora rezultă clar adevărata stare a lucrurilor în ce privește stăgurile.

În ședința camerei unguresce dela 1 Octombrie n. o. ministrul-președinte Banffy a declarat în urma unei interpelări a conțelui Apponyi următoarele:

„...Mărturisesc, că nici pe corabiă, nici pe teritoriul festivităților din Orșova și nici pe teritoriul din afară n'am vedut

alte stăguri, decât de acele în colorile unguresce. — Cu câte va excepțiuni, ce le indica stima și lealitatea din considerațiune față cu Regele României și față cu Regele Serbiei. Pe vaporul, pe care s'au aflat Majestățile Lor au fost puse pe lângă stăgurile domnitorului nostru, și pe lângă stăgurile, ce purtau colorile Regelui românesc și serbesc, foarte multe stăguri unguresce și era puse la locul lor și pavilionele comerciale. Pe celalalte corăbii au fost arborat, pe lângă pavilionul comercial, pretutindeu și stăgu unguresc.”

D-l D. Sturdza în cunoscuta declarațiune, ce a făcut-o la Sinaia corespondentului dela „Pester Lloyd” țice:

„...Multele sute de Maghiari, cari s'au postat cu cocardele lor naționale înaintea palatului ambasadei, nici o clipită n'au avut măcar cel mai mic privilegiu de a se plânge de intoleranța națională. Nenumăratele stăguri unguresce, ce falfăiau pe strade au fost respectate, ceea-ce șciam dinainte...”

Vorbele d-lui Sturdza le-a confirmat și mai mult conțele Kalnoki, declarând cătră omul de încredere alui „Egyetértés”:

„Ministrul-președinte Sturdza s'a îngrijit cu un tact fin, pe care trebuie să îl recunoșcem ca țiarului maghiar, cari au fost la Bucuresci, să nu se plângă de nimic. Pe lângă colorile casei împărătesce, pretutindenea au falfăit stăguri unguresce...”

Șovinismul maghiar și conferența Sașilor. „Kronstädter Ztg.”, organul Sașilor „verđi” de aici, a fost criticat aspru în câțiva articuli hotărârea comitetului central sășesc, după care convocarea „Sachsentag”-ului să se abată de astă-dată dela obicinuita formulare și să se țică într'ensă, că sunt invitați toți alegătorii dietali din fundul regesc de odinöară, cari stau pe baza programului sășesc, fără deosebire de confesiune și naționalitate. De acăea „Kr. Ztg.” a numit conferența astfel convocată: „Sachsentag internațional”?

Într'un articol polemic privitor la viitörea conferență, „Kronstädter Tageblatt” țiarul Sașilor moderat din loc, răspunde colegilor săi dela „Kr. Ztg.” în mod destul de caracteristic.

Ȋice „Kronst. Tagbl.”, că în acea formulare nouă a convocării privește nu-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Dela teatru.

(Urmare).

Și acum să ne întörsem la piesa

Ne puseseăm întrebarea de este öre potrivit acest subiect pentru o dramă?

Printr'o prelucrare măiestră, căutând a scöte în evidență momentele într'adevăr tragice — și aici trebuie să spunem, că înțelegem vorba „tragic” în sensul estetic al cuvântului, ör nu în cel vulgar, care e echivalent cu „trist” — și a pune în luptă demana n'öse caractere tragice, pöte s'ar fi putut crea o dramă bună din acest subiect; judecând însă după modul de prelucrare al lui Haas, drama „Das Recht” cade în categoria numită de noi „novelă dramatică”.

Printr'acăsta n'am spus încă, că Haas a creat o bună novelă dramatică. Chiar dinconțra ne vom nusi să arătăm, că prelucrarea lui e defectuoasă.

Mai întâiu i-s'ar putea face imputări în privința unității în dramă. Eroul lui: Ziegler, e ca în cele mai multe drame de acest soi o păpușă în mâna sorții. Un con-

damnat pe nedrept de alții, eliberat de alții, un om care nu se luptă și nu pöte lupta. Chiar personalitatea acăsta face ca să nu pöta figura de un erou în înțelesul strins tragic. În viață obvin însă asemenea oasuri, deci unui novelist dramatic îi e permis a le întrebuița. Și de s'ar fi ținut de acest erou până la sfirșit, nu i-am imputa nimic, decât că prea sémână mult cu Thomas Lear din piesa „Schuldig” („Vinovat”) de R. Voss. Dér Haas mai are și un alt erou, este avocatul Hellmuth Werner, care într'adevăr luptă contra „universalului” care pentru ținta sa iuridică, de a scöpa pe acest om de a cărui nevinovăție e convins, perde tot ce a avut mai scump pe lume, pe iubita sa. Acăsta persöna e desorisă într'un mod viu, pe alocurea măiestru chiar și cu putere într'adevăr dramatică, așa că cu cât piesa progresază, el câștigă rol mai mare, devenind un al doilea erou al piesii. Avem dér doi eroi descriși cu totul într'alt mod, deși cu aceeași iubire, de cătră autor. Acăsta îngreunază piesa, face să suferă unitatea în ea. Și cât e de greu a descrie doi eroi într'o piesă, o arată mai bine „Regele Lear” de Shakespeare, unde Lear și Gloster sunt doi eroi, unde, deși genul

marelui Brit a putut să susțină o unitate deplină, suferă piesa întregă pe conțel ei, așa că „Regele Lear” nu e una dintre cele mai bune ale lui drame.

Un alt defect a lui Haas e înfundarea piesei cu episoade și cu personalități nefolositoare. „Un condamnat pe nedrept” — étă în 4 cuvinte motivul piesei întregi. Cât de mult ne-am sili să mai spunem ceva, nu putem. Cel mult să mai pöte adăoga: „și un avocat, care face tot posibilul să îl scape”. Acăsta e însă prea puțin pentru ca să umple o sëră de teatru. Ce e dér de făcut? Hai să umplu golul în timp cu alte persöne, cari apoi crează episoade, și cari să vor putea aduce în legătură cu persönele principale ale piesei. Așa își va fi țis Haas, și nu-i nimic mai ușor decât a mai aduce vre-un vör seu vre-o amantă, vre-o slugă etc. pe scenă. Și étă că fiă-care din persöne mai are pe câte oine-va. Mai întâiu e Ziegler, care are pe sluga Carl și pe iubita sa Elisabeth. Carl a fost asasinul, el are și rol în piesă. Elisabeth nu e chiar necesară în piesă, dér episodul din actul II, unde ea cade în ghenunchi înaintea procurorului, cuvintele ei cari răpesc după sine și pe Werner, sunt frumoșe, scena e atin-

gătoare și nu strică impresiunea totală. Să răsbumă amarnic însă sörtea pe ea în actul ultim, unde e adusă numai ca o păpușă, și trebuie să stea un sfert de öra pe scenă fără să țică un cuvânt, ci rolul ei întreg e să dea din cap când o laudă toți, și să sprijinescă pe Ziegler când acesta cade odată obosit pe scaun. Dér pentru Dumnezeu! Nu să cugetă un astfel de dramatician și la actori de loc? Ce-au pöcățuit șermanii ca să fiă ei osindiți a să preface în nisece păpuși de marionetă?

De Ziegler să leagă dér 2 persöne, ne mai amintind pe slugă, vecini, doctor, comisar etc.

Avocatul Werner e tiner și are o iubită. Ce e mai ușor și probabil decât că tinerii să fiă și amoreați? Ea nu pöte însă să fiă prezentată așa numai fără nici un rol. Rolul ei e, ca ea să fiă cauza la nenorocirea avocatului, care iubind-o, iubind însă și dreptatea, e silit s'o părăsescă în cele mai crâncene zvicerii de inimă. Ea mai are însă și un alt rol: are un tată, care e procurorul suprem și protegiatorul lui Werner. Étă motiv de a umplea un act cu aste episoade nefolositoare, să ne arăte cum a domnit frumoșă înțelegere între ei,

mai un act de precauțiune... Cel ce nu trăsece numai în utopii trebuie să știe, că șovinismul maghiar e o putere mare, înaintea căreia trebuie să se plece și miniștrii... Vai de acel ministru unguresc, care nu ar face ioc-colo câte-un compliment șovinismului...

„Este ôre“, continuă numita fôie, „față cu acest șovinism lucru așa de neaștit, decât noi dăm convocării la „Sachsentag“-ul nostru o formulare, care-i ușurează ministrului de-a ne permite adunarea? Trebuie să ne gândim numai, că el (ministru) având cazul de precedentă al conferenței române pôte să fiă luat de scurt și întrebât de fiă-care interpellant sacsofag: de ce permiți Sașilor ceea ce ai interzis Românilor?“...

„Decă dăr noi dorim prevenire din partea ministrului — și am fi nebunî decât n'am dori această. — atunci trebuie totuși să nu-i îngreunăm această prevenire, ci să i-o ușurăm“.

Mai clar, decât așa, nu s'a putut explica din parte destul de competentă străna formula a convocării din cestiune. *Sapientia satis.*

Țarul în Paris.

La prânțul festiv, dat în 6 o. sêra de către președintele Faure în palatul Elysée în onôrea Țarului, președintele republicii ținu următorul toast:

„Primirea ce a salutat intrarea Majestății Vostre în Paris, V'a dovedit sinceritatea sentimentelor a căror impresiune am ținut să o primiți, punând piciorul pe pământul Republicii.“

„Prezența Majestății Vostre printre noi, a încheiat în aclamațiunile unui popor întreg, legăturile ce unesc cele două țări într'o activitate armonioasă și într'o încredere mutuală în destinele lor.“

„Unirea unui imperiu puternic și a unei republice laborioase au putut să eșerească deja o acțiune bine-făcătoare asupra păcii lumii. Întărită printr'o fidelitate dovedită, această unire va continua să răspândescă peste tot fericita sa influență.“

„Interpret al națiunii întregi, reînnoesc Majestăți Vostre urările ce facem pentru mărirea domniei Vostre pentru fericirea M. S. Împărătesei și pentru prosperitatea vastului imperiu, ale cărui destine sunt în mâinile Majestății Vostre.“

„Fiă-mi permis să mai adaog cât de mult a fost mișcată Franca de graba, cu care Majestatea Sa imperială a binevoit să satisfacă dorințele Sale; grațioasă Vostre ședere va lăsa în țera noastră o amintire neștersă.“

și cum discordia i-a despărțit și apoi erăși 1/2 act este umplut cu împăcarea. Dăr să nu uităm, că Werner a avut și el un tată și acest tată va fi avut amici, — nu-i destul atâta ca să se pôte aduce pe scenă și vre-un astfel de amic? Și etă-l pe Mr. Georg Smith americanul — care ne face să și zimbim câte-odată — oă vine și el, ca un „deus ex machina“, chiar unde să simte vre-un gol, și începe să-și istorisescă viața sa, jucând și rolul de împăcator.

Să nu uităm însă, că și actul al III-lea, care pe lângă cel dintău pus, ar fi putut forma piesa, înoă ar fi eșit prea scurt numai cu dialogul lui Werner și al lui Ziegler. Cine ar puté să-l umple, căci aici ne aflăm în temniță, care-i incuiată publicului, în care s'ar afla pôte vre-un prietin séu vre-o mătușe bătrână? Caută și vei afla — și etă un temnicer bătrîn — o așa disă persoană comicoă. De mult există în dramaturgie usul de a aduce în tragedii și câte o persoană comicoă. Il aflăm la Shakespeare și mai bine în „Hans Wurst“ din vécul XVII și XVIII prin piesele germane. Un astfel de „Hans Wurst“ e și acest temnicer. Glumele lui nesărate fac să trecă vremea, și la eșire să nu pôte unul și altul să dică: „D'apoi plătit'am eu loc în teatru ca să se gate așa

„Ridic paharul meu în onôrea M. S. Împărătorului Nicolae și a M. S. Împărătesei Alexandra-Feodorovna“.

Toastul Țarului îl publicarăm ieri.

După prânț a urmat o recepțiune închisă. Mulțimea staționată în împrejurimea palatului aclama necontenit. Strigătele de „Trăiescă Țarul și Țarina“, „Trăiescă Faure“, „Trăiescă Rusia și Franca“ isbucneau și sunau ca mugetul tunetului.

Intr'aceea orașul era luminat în adevăr feeric. Focul de artificii era magnific și răpea cu desăvêșire publicul. Din vârful turnului Eiffel oădea o gigantică cascădă de foc, având la vârful de două ori lărgimea turnului. La o înălțime se aprindea un uriaș „dôme Georges“; în vârful un vultur rusesc, făcut din lumină electrică, își întindea aripelile asupra Parisului. Piesa oăsta fu salutată cu aclamațiuni formidabile.

Părechea imperială rusescă nu puté să asiste la această priveliște încântătoare, ceea ce a produs mare regret.

La 9 ôre și jum., Țarul, Țarina, Președintele, d-na Faure și invitați plecară la Opera Mare, străbătând Trocadero, Cours-la-Reine, piața Concordiei, stradele Rivoli, Castiglione și Paix.

Etă programa reprezentațiunii: 1) Imnul rusesc, cântat de toți artiștii. 2) Uvertură: bucată simfonică (Saint-Saëns). 3) Al doilea act din Sigurd, de Reyer, cântat de d-na Rose Caron și d-nii Albrez și Renaud. 4) Entr'acte: Meditațiunea din Thaïss de Massenet. 5) Divertisment din primul act al Korriganei, de Widor, danțat de d-na Rosita Mauri.

Reprezentațiunea a durat o oră și jumătate. Orchestra a fost dirijată de d-nii Saint-Saëns și Reyer.

În diferite puncte ale Parisului se ținură serbări populare.

Diua de alaltăeri fu destinată vizitărei clădirilor monumentale din Paris. În cartierul latin, pe bulevardul Saint Germain, și pe bulevardul Invalișilor părechea imperială rusescă fu întâmpinată cu aclamări frenetice.

Mai întâi fură vizitate catedrala Notre-Dame și palatul de justițiș. La Panteon, Țarul și Țarina salutară grațios pe studenții postaiți acolo, apoi, conduși de căpitanul Carnot, se coboriră în criptă, unde lângă cosciugul fostului președinte Carnot înge-nunchiau dōmna Carnot cu doi copilași ai săi. Țarul adresă câte-va cuvinte către vêduvă și copii, și depuse apoi o cunună minunată de rose, orchidee și laurî pe cosciug. Înaintea cosciugului lui Victor Hugo Țarul plecă capul.

La ôrele 11 și 30 Majestățile rusesci vizitară Domul Invalișilor, unde erau adunați o mulțime de generali. Mai întâi pși

iute? Ba e și un episod legat de această persoană, anume acela, când cei doi ocașsar asupra lui să-l omôre și Ziegler îl eliberă. Prin acest episod să aduce ôre-cum și deslegământul piesii, dându-se pe față adevêratul asasin. Ea dă însă totodată ocașiune lui Haas, ca să pună în gura lui Ziegler, după ce acesta omôră pe ocaș, cuvintele: „Acuma sunt uoigaș“, cari sună așa de frumos — pentru cei ce n'au vêdut piesa „Schuldig“ de Voss, unde actul ultim să învêrte în jurul astor cuvinte.

August Strindberg, dramaticianul șvedez, despre care am amintit deja, a pus în fruntea dramei sale: „Domnișōra Julia“, o introducere foarte instructivă, pe care o recomandăm cu insistență ori-cărui iubitor al teatrului să o cetescă (a se vedé „Universel-Bibliotek“ Nr. 2666).

Deși noi nu suntem pe deplin de acord cu cele susținute de el, totuși în multe privințe trebuie să-i dăm dreptate. Nepermițându-ne locul aici a ne estinde mai pe larg asupra cestiunii, promitem a o releva cu altă ocașiune, mai probabil când va fi vorba de Strindberg séu de piesa lui Schnitzler: „Liebelel“.

(Va urma.)

Sex. TII.

Țarul la mormântul lui Napoleon, și stete cât-va timp adenoit în tăcere înaintea lui.

După amêți bubuite de tunuri anunțară serbarea cea mai însemnată, adevă-punerea pietrei fundamentale la podul-Alexandru. Țermurii Seinei ofereau un aspect admirabil; tribunele construite pe Țermurul drept erau ocupate de tot ce Franca posede mai însemnat în politică, artă, soiniță comerț și industrie. Mai mult străluceau uniformele generalilor și diplomaților, costumele orientale bogate ale notabililor algeriani și togele judecătorilor.

La 2 1/2 ôre împăratul și împărătesa părăsiră ambasada rusescă pentru de-a merge la serbarea dela podul-Alexandru. O mulțime imensă de popor aclama părechea imperială pe tot parcursul drumului. Ajunși la locul destinației, Țarina fu salutată de fete tinere, cari îi întinseră buchete de flori. Țarul după-ce cobori din trăsură, ascultă mai întâi o odă compusă de Munet în onôrea sa, apoi fu rugat de către ministrul de comerț, ca împreună cu președintele Faure să pună piatra fundamentală la pod, și prin oăsta să inaugureze marele op al civilizațiunii și al păcei; și să permită ca împărătesa să ia asupra-și patronatul. Împăratul și împărătesa plecară capul, și subscriseră documentul respectiv. Apoi Țarul și Faure luară în mână polonicul (lingura zidarilor), unseră piatra fundamentală cu ciment, și deteră prima lovitură cu ciocanul.

Între nesfârșitele manifestațiuni ale mulțimei, Țarul și Țarina plecară apoi la monetăria de stat, unde vizitară diferitele ateliere, și unde li-se predete o monetă bătută în prezența lor.

Dela monetăria părechia imperială rusescă merse la Institutul de France, pentru de-a asista la o ședință festivă. Președintele bineventă pe Maj. Lor, reamintind visita lui Petru cel mare. Apoi Coppée ceti o o odă compusă în onôrea părechei imperiale.

Dela institutul de France Majestățile rusesci plecară la Otelul de Ville, aclamați de public cu un entuziasm, care mereu se potența. Înaintea otelului, care era feeric iluminat, se aflau postate pe o estradă mai multe coruri și orchestre, cari la ivirea Țarului și a Țarinei întonară imnul rusesc și apoi Marseleza. Președintele Faure întinse brațul împărătesei și conduse părechia imperială la locul de onôre. Mulțimea isbucni în strigăte entusiaste, trupele presentară armele, trompetele și tobele începură a suna, și președintele Baudin, încungiurat de consilierii municipali, bineventă pe Țar. Țarul mulțami și apoi intră, însoțit de Țarina, președintele Faure și de suită, în sala Prevost, unde corul operei, al conservatorului și muzica gardei republicane întonară imnul rusesc. După vizitarea saelor splendid decorate, se începu concertul, care dură până la ôrele 6, când Maj. Lor, împreună cu președintele Faure, se întorseră la otelul ambasadei.

Mișcări electorale.

Un apel către opoziția maghiară. Organul „partidei populare“, „Alkotmány“ nu se îndoesce, că „spre cea mai mare rușine și infamie a țerei, „liberalii“ vor conduce alegerile cu sêvêșirea celor mai mari atrocități“. În prevederea acestora, amintita fôie publică un apel nu numai către soții săi de principii, ci către toți bărbații din opoziția maghiară, rugându-i, ca despre tôte ilegalitățile ce se vor sêvêși cu ocașiunea alegerilor să ia proces verbal, pe care să-l subscrie cât mai mulți și, decât e de mare importanță, să-l autentifice și prin notarul public. Tôte aceste procese verbale să se trimită apoi redacțiunii „Alkotmány“, care, după-ce vor trece alegerile, le va traduce în tôte limbile europene, le va tipări în broșură și le va răspândi pe întreg continentul „pentru ca să vadă statele civilizate ale Apusului la ce măsurî nerușinate și jonioce recurge sistemul liberal din Ungaria, numai pentru ca să se țină și mai departe la putere“.

O ordinațiune către comitate. Ministrul ung. de interne Perczel a adresat în cauza alegerilor o ordinațiune către administrațiile comitatelor. El cere, ca administrațiile comitatelor să ia de timpuriu măsuri, ca în decursul mișcărilor electorale, cum și în decursul alegerilor, să se evite agitațiunile anti-patriotice, faptele ilegale, neorânduile și turburările, ér deoă totuși s'ar ivi, să fiă imediat suprimate și autorilor lor pedepsiți cu rigóre. Se'nțelege, mësuriile acestea privesc pe opoziți, cortesii guvernamentali își au farmecul lor, care face să nu se prindă de ei asemeni po-runci.

Voci franceze și străine asupra vizitei Țarului în Franca.

„Siècle“ vorbind despre toastul Țarului ținut în Elysée accentuază cuvintele „legăturile ce ne unesc“, dicând, că între ambele guverne există mai mult decât numai simpatii naturale.

„Journal“ asigură, că toastul Țarului va liniști spiritele îngrijate, deoarece el a declarat în mod oficial, că Rusia și Franca se înțeleg.

„Evenement“ și „Petit Parisien“ afirmă, că acum alianța ruso-francesă este definitiv încheiată.

Diarele republicane mulțameso împăratului Rusiei pentru vizitele făcute președintelui senatului Loubet, și președintelui camerei Brisson.

„Intransigeant“ dice, că poporațiunea e aceea, care subscrie alianța, și o va sci și apăra la cas de lipsă.

„Standard“ declară, că împrietinirea Francei cu Rusia e privită cu indiferență din partea Angliei, deoarece între acele puteri și între Anglia nu există nicăiri o dușmăniă din cauza intereselor.

„Daily News“ spune, că miniștrii franceci de repetite-ori au folosit și folosesc cuvântul „alliance“, până când colegii lor rusesci nici-odată.

„Kölnische Zeitung“ deduce din toastele ținute în Elysée, că de sigur există între Franca și Rusia convențiă în serie, și că alianța acestor două state, ca și tripla alianță, nu e ofensivă, ci numai defensivă.

„Hamburger Nachrichten“ din potrivă nu vede în nimic, că ar exista o alianță între Franca și Rusia. Faure a vorbit numai de „union“, ceea-ce e cu mult mai puțin decât „alliance“.

În cercurile diplomatice din Viena s'au comentat viu toastele din Elysée, și s'a remarcat, că în acelea de loc nu s'a folosit cuvântul „alliance“. Dealtmintearea amintitele cercuri sunt de părere, că susținerea păcei nu depinde singur dela Țar, și enunțările acestuia nici-decum să nu neliniștescă pe nimeni.

Cercurile competente din Berlin judecă foarte rece asupra celor ce se petrec în Paris. Un politician german susținu, că întrevederile dela Viena și Breslau dau un echivalent potrivit pentru festivitățile dela Paris. Nu se știe, decât nu se va subsemna în Paris vr'o alianță stabilă, în tot cazul însă ea nu va schimba situația generală în Europa.

O voce cehică.

Organul partidului Cehilor tineri, „Narodni Listy“ publică un articol eșit din pēna cunoscutului deputat și membru al delegației, Em, asupra vizitei împăratului Francisc Iosif în România.

După ce arată cum prigonitorile sistematice de maghiarizare, dăr fără nici un rezultat au trebuit să amărască întreaga națiune română și după-ce spune, că Maghiarii au provocat rășboiul vamal cu România, dăr și-au greșit calculul, căci Austria industrială a plătit cheltueile îngâm-fărei maghiare; că Maghiarii au vrut chiar să împingă monarchia într'un rășboi cu România, dăr contele Kalnoki n'a cedat, aces-tui dor, din care cauză Ungurii și-an și rășbnat asupra lui, precum și-au fost rășbnat

mai înainte asupra contelui Goluchowski, dep. *Eim* continuă așa:

Avântul României nu poate fi stănjinit; regat independent, ea poate trimite pe câmpul de război 150.000 ostași, în poziția ei, deși foarte grea și espusă, totuși este foarte importantă. Incongiurată pe de o parte de către Rusia, ea totuși formează o barieră în calea acesteia spre Constantinopol, împiedicând tot-deodată însă și mersul înainte al Austro-Ungariei în Balcani. Nu-i vorba, Rusia are poziție mai avantajoasă, fiind că are calea spre Constantinopol deschisă pe Mare și ași, date fiind raporturile prietenești cu Bulgaria, calea aceasta este și mai ușoară.

În Austria trăiesc 3 milioane de Români; der Ardealul este ca și o fortificație naturală de munte, al cărei glacis îl formează șesurile regatului român, care astfel se află între două focuri și într'un război eventual ruso-austriac va avea o importanță supra-ordinară.

Foile din Viena consideră drept lucru evident și firesc, că România se alipește la tripla alianță, și actuala călătorie a împăratului la București le întărește în această credință...

Politica minții și a egoismului sănătos pus, în ultimul război ruso-turc, România alăturarea cu Rusia, și e lucru incontestabil, că armata română a adus Rusiei la Plevna servicii însemnate. De aceea nu este esolus, că abstrăgând chiar dela identitatea religioasă, Români în ora decisivă de război vor căuta la Rusia, precum și există printre ei într'adevăr un partid, care e conștient, că cea mai periculoasă politică pentru România ar fi dușmănia față cu Rusia.

Dinastia Hohenzollernilor va trebui să se acomodeze voinței națiunii. Hohenzollernii de pe tronul României vor fi siliți a urma o politică întocmai așa, cum a urmat-o casa de Savoia, 150 ani de-arândul, între Spania și Franța, și mai târziu între Franța și Austria. Poziția acestei dinastii era intercalată, ca și astăzi a României, între două puteri mari; de aceea casa de Savoia înolina acum către una, acum către cealaltă și de loc nu pregeta să schimbe iute frontul, când o ceru aceasta folosul ei.

Impărătesa Maria Teresa, lăuda mult înaintea cancelarului său, contele Kaunitz, însușirile cele bune ale regelui contemporan al Sardiniei, der Kaunitz a răspuns, că are cu totul altă părere despre politica lui Carol Emanuel III. El scrisese împărătesei, că după judecata sa, regele Sardiniei este în posesiunea tuturor virtuților, pe care i-le atribuie împărătesa, și „decă n'ar fi afurisita de istorie, ar pute fi și un om cinstit“. Tot astfel României, incongiurate de către două puteri mari cu armate tot mari, nu și permite „afurisita de istorie“ să fie cinstită.

Noi nu credem, că Regele României, fiă chiar și un Hohenzollern, ar voi și ar pute să se angajeze prea mult pentru tripla alianță; și în această privință nu va putea schimba nimic, nici o revistă a armatei înaintea ochilor șefului statului-major austriac... Prin această nu vrem să dăcem, că România se va alătura de sigur pe partea Rusiei. Ea va urma o politică de ocolire, va amâna mereu deciziunea sa; și numai după rezultatele luptelor de pe riul Vistula se va decide definitiv, pentru cel ce îl iubesc mai mult: Austriaci ori Ruși...

Statele mici, în vecinătate periculoasă, trebuie să urmeze o astfel de politică. Să ne aducem numai aminte de Bavaria și Saxonia: ele se aliau mai cu Suedezii, mai cu împăratul, ba cu Franța, ba cu Austria. Și oine crede la sigur, că armata română face parte din tripla alianță, ori că o alăturată la armata Rusiei, poate să se înșele tare.

Cei din Petersburg nu pun mare pond pe România în rezolvarea chestiunilor mari ale politicii internaționale: ei nu se tem de dânsa. Ba și la Berlin, în ciuda înrâurii ambelor dinastii, cercurile politice judecă cu multă rezerva despre încrederea ce s'ar putea pune în România într'un război eventual. Pentru-ce tocmai

cei din Viena, și în primul rând contele Goluchowsky privesc România cu atâtea iluzii, nu putem pricepe. Căusele neînțelegerii au rămas și după vizită; și nici un ord, fiă chiar și al Stelei României conferit lui Bánffy ori Badeni, nici o distincție acordată contelui Goluchowsky nu va ascunde asupra Românilor în Ungaria și Ardeal. Români din regat le ved și le aud aceste prigoniri, și guvernul românesc nu poate simplu ignora sentimentele națiunii.

De aceea, călătoria împăratului austriac în România nu este decât o simplă episodă, care va îndrepta relațiunile comerciale, der în politica orientală nu va pricinui nici o schimbare considerabilă și durabilă. Căci pe de o parte, Maghiarii nu vor înceta a sugruma pe Români, și pe de altă această nu vor renunța la pretenșiunile lor... Guvernul și dinastia din România stau sub influența „afurisitei de istorii“, și influența asta nu o pot șterge nici un fel de festivități de curte, nici un fel de entusiasm momentan al capitalei.

De aceea e bine, ca să păstreze ori și oine o dosă bunicică de scepticism sănătos cu prelegial actuală reconcilierii austro-române, scepticism, care nici odată n'a fost mai justificat ca în acest cas.

Nou abonament la GAZETA TRANSILVANIEI Cu 1 Octomvre 1896 st. v.

se deschide nou abonament la care invităm pe toți amicii și prietenii noștri.

Prețul abonamentului Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	12 fl.
pe șese luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România și străinătate:	
pe un an	40 franci
pe șese luni	20 „
pe trei luni	10 „

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.
Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Amănunte dela primirea Țarului în Franța.

Se dăce, că nici-odată Parisul n'a oferit un aspect atât de imponent și feeric ca acum cu ocaziunea primirii Țarului Nicolae II. Decorațiunile stradelor și strălucirea uniformelor forma o iconă fascinantă. Țarul fu adeno impresionat de aspectul pompos mai ales pe piața Etoile, pe câmpul Elysée și pe piața Concorde. Ceea ce se petrecu însă pe calea de 6 kilometri dintre otelul ambasadei rusești și biserica rusescă e aproape nedescriptibil. Martorii oculari spun, că un milion de omeni se îngrămădi aci ocupând nu numai întrăgă stradă și ferestrele precum și balconele caselor, ci urcându-se pe stâlpii cu decorațiuni, pe scări, pe coperișele caselor, pe arbori și grilaje. Cuirasierii de abia puteau străbate prin mulțime.

Escorta, care incongiură trăsura Țarului, și o conduse dela gară până la ambasada rusescă, era splendidă. Mai multă senzație produse șvadronul de Șpahi și grupa călăreșilor nobili tunisiani, cu îmbrăcămintea lor fantastică acoperită cu aur și pietri scumpe. Țarul și Țarina ocupară fondul calesei la la Daumont, și președintele Faure ședea vis-a-vis de ei.

La sosirea MM. LL. rusești la biserica rusescă se produse un incident. Căii înhămați la trăsura Țarului se spăriară și se încurcâră în hăturile lor. Prin această calăsa fu împinsă la o parte, așa că obrazul Țarinei fu atins de ramii arborilor. Numai cu greu se putu restabili ordinea.

Cu ocaziunea prezentărilor din palatul Elysée Țarul se adresă către Ribot cu următoarele cuvinte:

— „D-ta ai fost în 1891 ministru? Ribot mișcă afirmativ din cap. Țarul făcând apoi observarea:
— „Acela au fost începutul!“
La ce Ribot răspunde:
— „A fost începutul unor mari evenimente“.
— „Așa este“ adăogă Țarul zimbând.

În imbulgela grănică, ce se iscă în tot locul unde apăreau Țarul și Țarina, se întemplară mai multe nenorociri. Astfel pe piața dela operă mai multe femei leșinară și mulți primiră contusuni; înaintea Tuileriilor un individ cădu pe grilajul grădinei și se înțepă; un bancher fu omorât de un cal; alte trei persoane fură strivite și omorite pe strada spre ambasada rusescă. La otelul de Ville se născu așa o imbulgela, încât mai multe persoane, între cari și doi agenți polițiani fură răniți greu.

Se asigură, că Țarul a fost foarte încântat de primirea ce i-s'a făcut pretutindeni în Paris, așa că Marți, după sosirea la ambasada rusescă, strinse mișcat mâinile președintelui Faure, dăcându-i:

— „Nu m'am așteptat la așa o primire. Ce oraș e Parisul acesta! Ah, eu iubesc din inimă pe Francezi!“

La primirea pietrei fundamentale a podului-Alexandru, Țarul se fi exclamat:

— „Am fost în Austria, Germania și Anglia, der nicăiri n'am dat de un astfel de entusiasm. M'am așteptat la o primire imponentă, der primirea această întrece toate așteptările“.

SCRIRILE ȚILEI.

— 27 Septemvre.

Autograf preainalt datat fals. Autograful preainalt privitor la convocarea camerei, după cum este publicat în fôia oficială ungarescă, este datat din Budapesta la 7 Octomvre. „Alkotmány“ dăce, că această dată este falsă, deore-ce în timpul datării autografului Maiestatea Sa nici nu se afla în Budapesta. „Așa-dără este clar“, adauge numita fôia, „că br. Desideriu Bánffy, ministru-președinte ungaresc și membru al „Casinei Naționale“, cu știința și voința a făcut să subscrie un neadevăr. Căta lipsă de cinste se recere pentru a săvârși astfel de fapte, lăsăm să judece cetitorii“, dăce în fine fôia maghiară.

Congregațiunea de toamnă a comitatului Brașov. În 14 Octomvre st. n. a o. este convocată adunarea de toamnă a reprezentanței comitatului Brașov în sala cea mare a sfatului. Comitetul permanent își va ține ședința sa în 13 Octomvre a. c. la 9 ore a. m.

Răpănsul de Dumineca în armată. Din Viena se telegrafază, că ministrul comun de război a dat o ordinațiune prin care dispune, că de aci înainte ostașilor din armata comună să li-se dea timp de răpăns nu Dumineca după prânț, ci Dumineca înainte de prânț, pentru ca tinerii ostași să potă cerceta și biserica.

Milițienii în România. Batalioanele de milițieni, cari vor fi chemați a face instrucție dela 1—10 Octomvre, vor fi compuse din 500 de omeni, adică 125 de companie, din contingentul 1884, implinindu-se lipsurile până la 500 omeni din contingentul 1885. Pentru instrucția lor se vor detașa oficerii din regimentele de activitate. — „Gazeta“ din București dă și următoarele amănunte: Ministerul de război a luat deciziunea de a forma batalioane de milițieni cu efectiv de război, adică 281 omeni de companie, 1124 de batalione. Aceste batalioane se vor alipi regimentelor și vor forma al 4-lea batalion, regimentele de infanterie compunându-se ași numai din trei batalione. Pentru acest scop s'au și lansat ordonanțe, prin cari milițienii se avisază a se presenta nu numai în urma unui ordin de chiamare, ci și când vor auți alarmă sau trîmbițare.

Liferare. Comanda ces. reg. a arse nalului de marină din Pola publică concurs pentru liferarea următoarelor obiecte: Soanduri și trunchi de brad și de molidv, ulei de in, seu de bou, săpun negru, lumini de stearin și de seu, mătură, rogojin de trestie, perii, pământufe, cărbuni de lemn, aramă roșie, sirme, tinichea și cuie de aramă, apoi țevi de aramă, rude de metal, sföre de cânepă, covore ș. a. — Ministeriul comun de resbel publică concurs pentru liferarea deosebitelor obiecte de echipare. Iuviațiunii se pot căpeta la camera comercială din Brașov. Terminul de concurs este până în 10 Noemvre n. c.

Un mijloc de casă ieftin. Pentru regularea și conservarea unei mistuirii bune se recomandă cunoscutele prafuri Seidlitz ale lui Moll. Cutii originale 1 fl. bucata. Se poate căpeta dinlic prin postă de către farmacistul A. Moll, liferentul curții din Viena Tuchlauben 9. În farmaciile din provincia se se cără preparatul lui Moll provăcut cu marca de contravenție.

ULTIME SCIRI.

București, 8 Octomvre. AA. LL. RR. principele Ferdinand și princesa Maria a României vor pleca în curând în străinătate spre a visita câte-va Curți. E vorba ca AA. LL. RR. să facă o vizită și Curții Imperiale din Petersburg.

București, 8 Octomvre. „Epoca“ afirmă a sci din sorginte sigură, că visita M. Sale împăratului Wilhelm în București s'a fixat definitiv. M. Sa va sosi în Capitală în ziua de 8 Maiu, la orele 2 p. m. În Capitală M. Sa va sta până în dimineța zilei de 11 Maiu, în care timp va visita fortificațiile; apoi M. Sa va pleca la Sinaia, unde va sta vr'o două zile, și de aici va merge la Constanța și apoi prin Odesa la Petersburg.

Paris, 8 Octomvre. Astăzi Majestățile Lor rusești au vizitat Louvrul, apoi au luat parte la un dejun dat în otelul ambasadei rusești. După amedii Țarul și Țarina au făcut o excursiune la Versailles, unde sera se va da un prânț festiv, și apoi vor urma recepțiunile în acea sală, în care la 1871 s'a proclamat unitatea imperiului german.

Atena, 8 Octomvre. În Heraclion starea a devenit insuferibilă. Mohamedanii au desgropat mormintele creștine, scoțind din ele cadavrele putrede, au pângărit și rupt crucile și monumentele.

DIVERSE.

Pungașii din Paris. Acum cu venirea Țarului la Paris multe pungășii se mai fac acolo. Eță una bună și hazlie: Într'una din noptile trecute, un domn care venea dela Lille la Paris, se vadă și el serbările franco-ruse, trecea pe bulevardul Italianilor, când un individ foarte corect cu o rozetă la butonieră, îl întâlni și-l opri în numele legii. Apoi îl sui într'o trăsura, și dădu ordin să-l ducă la prefectura poliției. Pe drum, individul somă pe D-l Albert D. — astfel se numea provincialul — să-i dea în mână tot ce are la dânsul: hârtii, parole, valori, bijuterii, cutit etc. ca să nu-l mai umilască înaintea subalternilor. Bietul provincial, care avea conștiința liniștită, și care se gândea că trebuie să fiă la mijloc o confuzie, goli conștiințios amândouă buzunarele. Printre obiectele date era un césornic de aur și trei bilete de câte o sută franci. Vădând atunci pretinsul polițist că rețeta e bunșoră, găsi că a venit vremea să ștergă putina, și oprind trăsura în fața unui post mare, se făcu nevăcut printre clădirile cele mari, sub pretext, că se duce să vorbescă cu directorul general. Der mai înainte avu grije să spue birjarului, să aibă ochii asupra omului din birjă, că e un prizoner. Birjarul scobori de pe capră și se puse santinelă, la ușa trăsurei. Și așa așteptară două césuri, în care timp începând vorba amândoi — prizonerul și birjarul — începură a înțelege că cel pe care ei îl luaseră drept un înalt funcționar de poliția, nu era de oât un vulgar, der îndemănateo pungaș.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.		Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121. --
Din 8 Octomvre 1896.		Bonuri rurale ungare 4%	97.10
Renta ung. de aur 4%	122.05	Bonuri rurale croate-slavone.	97.50
Renta de corone ung. 4%	99.25	Imprum. ung. cu premii.	154.75
Recpr. căil. fer. ung. in aur 4 1/2%	122.75	Leasuri pentru reg. Tisei și Segedin.	138. --
Impr. căil. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.20	Renta de hârtie austr.	101.35

Renta de argint austr.	101.50	Napoleondori.	9.52 1/2
Renta de aur austr.	122.80	Mărci imperiale germane	58.75
Leasuri din 1860.	144.25	London vista	119.70
Acții de ale Băncii austro-ungară.	944. --	Paris vista	47.55
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	401.50	Rente de corone austr. 4%	101.20
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	367. --	Note italiene.	44.55

Membru Juriului expoziției milenare 1896.

Seson de Toamnă și Iernă.

Avem onoarea a atrage din nou amicala atențiune a On. p. asupra fabricatelor noastre proprii de

Postavuri și mărfuri de modă

cu deosebire asupra stofelor de pardesuri, rocuri de iernă (paltone), uniforme, pleduri pentru bărbați.

Nu mai puțin recomandăm fabricatul nostru

Loden Ardelenesc

ca specialitate: Touriștilor, amatorilor de sport, economilor și țeranilor. In privința durabilității și solidității este de preferat așa numitul Loden de Stiria și Tirol de aceea este foarte potrivit pentru costume de gimnastici, vânat, Havelochs și mantale.

Ne rugăm de o cercetare cât mai numărosă

WILHELM SCHERG & C-ie.

9-12

Membru Juriului expoziției milenare 1896.

Esclusiv fabricație proprie.

Premiat mai de multe ori.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, dacă fiecare cutiă este provădută cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de lecuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților color mai cerbice la stomach și pânțee, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipațiunel cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorhoidelor și a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce. — Prețul unei cutiioriginale sigilate l fl. v. a.

Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, dacă fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu poporal cu deosebire prin tras (frotat) alina durerile de șoldină și reumatism și a altor urmări de răcoală. Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apa de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicilic)

La întrebuițarea zilnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigură această apă de gură conservarea sănătoasă și mai departe a dinților. Prețul sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuează zilnic prin rambursă postală.

La deposite se se ceră anumit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger. 0-52.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Budapesta - Predeal										Ghiriș - Turda									
Tren de persón.	Tren accel.	Tren mixt.	Tren de persón.	Tren accel.		Tren de persón.	Tren mixt.	Tren accel.	Tren accel.	Tren de persón.	tren de persón.	tren mixt.	tren mixt.	tren de persón.	tren de persón.	tren mixt.	tren mixt.	tren de persón.	tren de persón.
10 --	8.05		8.05	2.00	pl. Viena . . . sos.	1.55	1.55	7.20	6.20	7.55	11.10	5.20	10.21	Ghiriș	5.05	10.30	3.20	9.12	
8.30	2.15		5.45	9.15	Budapesta	7. --	7.40	1.50	8.10	7.53	11.20	5.20	10.41	Turda	4.45	10.10	3.00	8.52	
11.21	4.16	5.10	9.02	11.19	Szolnok	3.37	5.31	11.44	4.28										
1.33	5.48	8.00	11.33	12.47	P. Ladány	1.19	3.56	10.03	2.17										
3.42	7.08		1.48	2.11	sos. } Oradea-mare	11.04	8.00	2.31	8.43	11.04									
3.58	7.15	1.22	2.06	2.18	pl. }	10.44		2.31	8.38	10.44									
4.38	7.43	2.19	3.03	2.50	Mező Telegd	10.07	7.10	2.01	8.11	10.07									
5.20	8.18	3.32	3.45	3.26	Rév	9.30	6.13	1.34	7.46	9.30									
5.43		3.51	4.06		Bratca	9.10	5.38		9.50	9.10									
6.32	9.07	5.13	4.53	4.17	Ciucia	8.32	5.49	12.52	7.08	8.32									
7.16	9.37	6.14	5.32	4.50	B. Huediu	7.54	4.59	12.20	6.39	7.54									
8.07		7.32	6.24		Ghârbău	6.54	3.18		7.37	6.54									
8.34	10.37	8.21	6.59	5.55	sos. } Clușiu	6.13	2.23	11.01	5.23	6.13									
8.49	Tr. pers. 11.10	8.40	2.17	6.11	pl. }	5.24	10.45	4.35	6.45	5.24									
9.06		9.09	2.52	6.27	Apahida		5.02		4.03										
10.12	12.30	10.40	4.45	7.27	Ghiriș	Tr. exp. 3.37	9.23	2.55	5.12	3.37									
10.42	12.57	11.25	5.39	7.50	Cucerdea	3.06	8.49	2.25	4.33	3.06									
11.01	1.09	11.49	6.08		Uinóra	2.49		2.08	4.27	2.49									
11.09	1.16	11.59	6.19		Vințul de sus	2.41		2.00	4.20	2.41									
11.31	11.40	12.29	6.57	8.17	Aiud	2.17	8.23	1.38	3.59	2.17									
11.48	11.55	12.55	7.30	8.33	sos. } Teiuș	3.36	1.55	8.06	1.17	3.36									
12.05		1.30		8.38	pl. }	3.18	1.29		12.57	3.18									
12.33		2.08			Ciăciunel		12.55		12.32										
12.47		2.27		9.09	Blașiu	2.48	12.40		11.59	2.48									
1.18		3.11			Micăsasa		12.01		11.28										
1.34		3.31		9.42	sos. } Copșa-mică	2.15	11.41		11.10	2.15									
2.13		3.46		9.44	pl. }	2.12	11.14		11.05	2.12									
2.32		4.08		9.59	Mediaș		10.55		10.48										
3.04		4.45		10.22	Elisabetopol	1.40	10.21		10.18	1.40									
3.40		5.27		10.51	Sighișoara	1.06	9.42		9.43	1.06									
4.03		6.12		11.12	Hașfalău	12.52	9.12		9.19	12.52									
5.34		7.50		12.26	Homorod	11.54	7.45		7.38	11.54									
6.12		8.37		12.58	Agoștonfalva		7.02		7.22										
6.41		9.07		1.15	Apșa	11.11	6.36		6.48	11.11									
7.16		9.40		1.34	Feldióra		5.58		6.33										
8. --		10.25		2.09	sos. } Brașov	10.10	5.08		5.57	10.10									
3.55		11. --		2.19	pl. }	10.05	5.20			10.05									
4.40		12.26		3.01	Timiș	9.39	4.14		5.20	9.39									
5.10		1.11		3.31	Predeal	9.12	3.32		4.14	9.12									
12.00		8.30		9.30	sos. } Bucuresol	5.35	9.15		3.32	5.35									

Cucerdea - Oșorhei - Regh.-săsesc.

Tren mixt.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.
2.30	8.10	3.11	10.59	pl. Cucerdea . . . sos.	7.45	2.36	8.31
3.19	8.51	3.52	11.40	Ludoș	7.02	1.58	7.38
4.12	9.37	4.37	12.26	Cipău	6.28	1.19	6.55
5.12	10.27	5.26	1.14	sos. } Oșorhei	5.34	12.25	5.50
5.40	10.42	5.36		pl. }		9.20	5.04
7.14	12.16	7.14		sos. } Regh.-săs.	7.54	3.30	8.05

Notă: Orele înscrise în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele înscrise în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre înseamnă orele de noapte.